

virkelig kommer under grundig Overveielse, hvilke nærmere Bestemmelser for Fiskeriet der maatte være Krang til i det paagjældende Fiskevand, har Ministeriet i saa Henseende sluttet sig til Kommissionen, hvorvel det kan forudses, at Vedtagten paa mange Steder i det Væsentlige kun vil blive en Gjen- tagelse af Lovens Forskrifter. Hvad angaar Spørgs- maalet om, hvorledes disse Vedtægter skulle tilveje- bringes, da er det af Kommissionen foreslaaet, at ved- kommende Amts- og Byraad skulde tage Bestemmelse om Indholdet af Vedtægterne, som dog skulde appro- beres af Ministeriet, medens efter Lovforslaget Afgjørelsen lægges i Ministeriets Haand. Denne Uoverensstemmelse mellem Kommissionens og Mini- steriets Forslag staar i Forbindelse med den for- skjellige Opfattelse, der har gjort sig gjældende paa et andet allerede omtalt Punkt. Naar nemlig Fjordfiskeriet, som Kommissionen har villet, for- beholdes de tilgrændsende Kommuner's Beboere, er det en nærliggende Konsekvens, at det overlades de vedkommende Kommunale Bestyrelser at tage Bestemmelse om Vedtægternes Affattelse, saaledes at Ministeriets Virksomhed indskrænkes til at have Tilfyn med, at Vedtægterne intet Lovstridigt komme til at indeholde, og til at afgjøre omtvistede Punkter. Naar derimod Fiskeriet i Fjordene, som efter Lovforslaget, vedbliver som hidtil at være frit for Alle, turde dette lige saa naturligt have til Følge, at den endelige Bestemmelse om de særlige Regler, der skulle gjælde for de enkelte Bunde, toges af Ministeriet, der ogsaa lettest kan skaffe den fornødne Sagkundskab tilveie; det vil tillige herved opnaas, at der ved Siden af de særlige Bestemmelser, som de eiendommelige Forhold i den enkelte Fjord maatte medføre, bibeholdes en vis Ensartethed i Vedtægterne for samtlige disse Bunde, hvilket under den givne Forudsætning, at Fiskeriet i Fjordene er frit for Alle, er af ikke ringe Interesse. Hertil kan endelig spies, at Kom- missionen, som det fremgaar af Bemærkningerne til dens § 45, lægger en ganske særdeles Vægt paa Fjordfiskeriets Bestyttelse; om nu end ikke dens Forslag i § 45 toges tilfølg, vil man dog være nærmest i Uoverensstemmelse med Kommis- sionens Tanker, naar de øvrige foreslaaede Be- styttelsesforanstaltninger blive saa kraftige som muligt, og dette vil i den her omhandlede Hen- seende formentlig bedst opnaas, naar Regjeringen tager Affattelsen af Vedtægterne i sin Haand. Derimod er det i sin Orden, at der indbrømmes de kommunale Myndigheder en vis Medvirkning ved Vedtægternes Affattelse, idet Fiskeriet i den enkelte Fjord dog nærmest har en lokal Inter- esse, ligesom disse Myndigheder ogsaa maa forud- sættes at raade over den fornødne Lokal- kundskab.

§ 41 giver med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Vedtægterne skulle indeholde og hvorledes Tilfynet bliver at føre med deres Overholdelse, Regler, der i det Hele svare til de i Kommissionens §

49 foreslaaede. Det maa formentlig findes natur- ligt, at Lønningerne til de i Paragrafen ommeldte Fiskerifogder, der skulle være til Medhjælp for Po- litimestrene ved det dem paahviltende Tilfyn med Vedtægternes Overholdelse, afholdes af de kommu- nale Kasser, af hvilke overhovedet Udgifterne til det underordnede Politipersonale udredes.

Til § 42. Med Hensyn til de fleste Bunde vil der selvfølgelig ikke kunne rejses nogen Tvivl om, hvor- vidt de høre ind under dette Kapitel eller ikke, og man har derfor ikke fundet, at der var Anledning til at foreskrive Optagelsen af saadanne Fortegnel- ser som de i Kommissionens § 48 andet Stykke ommeldte. Derimod maa vistnok en Bestemmelse som den her foreslaaede om, hvorledes mulige Tvivl i saa Henseende blive at afgjøre, anses for nødvendig.

Til Afsnit II. Færskvandsfiskeri.

Til § 43. Som det fremgaar af Kommis- sionens Bemærkninger til dens §§ 53 og 54, har Kommissionen i disse Paragrafer kun villet udtale, hvad der antages at være den gjældende Ret med Hensyn til Udgangen til at drive Fiskeri i vore særlige Bunde. Ministeriet har ikke fundet Anledning til i saa Henseende at foreslaa nogen Forandring, og Lovforslagets § 43 slutter sig derfor i alt Væ- sentligt til Kommissionens Forslag, idet Afvigel- serne kun ere at betragte som Redaktionsændringer.

§ 44 er ligeledes i det Væsentlige stemmende med de i Kommissionsforslagets §§ 55 og 56 op- tagne Regler.

§ 45 har i en noget fyldigere Form optaget den Bestemmelse, der findes i Kommissionens § 57 andet Stykke. I samme Paragrafs første Stykke har Kommissionen foreslaaet nogle Regler for, hvad der skal gjælde ved Sammenstød mellem Fiskeriet og andre Interesser i de sælles særlige Bunde, hvilke Regler imidlertid som nærmest ved- rørende Vandløbslovgivningen ere udeladte af Lov- forslaget.

Til § 46. Kommissionen har enstemmig ud- talt sig for Nødvendigheden af, at der frebes om vore vigtigste Færskvandsfisk, og den har ligeledes været enig i til den Ende at foreslaa visse almin- delige Fredningstider for bemeldte Fiskearter, fra hvilke der kun i ringe Grad skal kunne afviges ved de nedenfor omhandlede vedtægtsmæssige Ordning- ger. Ministeriet har ikke fundet nogen Betænke- lighed ved at tiltræde det i saa Henseende i Kom- missionens § 58 fremfattede Forslag, forsaavidt an- gaar de Bunde, i hvilke flere ere berettigede til at drive Fiskeri; derimod har man ikke kunnet finde Anledning til med Kommissionen at foreslaa Fredningsbestemmelserne udvide til ogsaa at om- fatte de Bunde, i hvilke Fiskeriet tilhører Staten, idet der ikke har forekommet Ministeriet at være tilstrækkelig Grund til at stille Staten med Hen-